

[Rager.]

dens Hensigt og den Maade, den hidtil havde virket paa, var der i og for sig ikke nogen Væsensforskel. Det Forslag, der dengang forelaa, blev vedtaget af alle fire store Partier. Der var i det en Bestemmelse om Nedsættelse af et Udvalg, der i Løbet af Aaret 1933 skulde arbejde med at undersøge Mulighederne for at finde et andet System, at komme bort fra Valutacentralen.

I December 1934, efter at dette Udvalg havde arbejdet, behandlede vi atter Valutacentralspørgsmaalet. Situationen i December 1934 og i December 1933 var i Princippet den samme, men i 1934 ønskede Venstre ikke at være med længere, det meldte sig fra, hvorimod Det konservative Folkeparti endnu i 1934 stod sammen med os andre og gennemførte den Valutalov, som kom til at gælde fra Begyndelsen af 1935.

Siden dengang og til nu er der ikke sket nogen principiel Ændring, men der er sket det ene, som jeg allerede har nævnt, at vor valutamæssige Situation er forbedret, og det er naturligt, at man da spejder efter, om det skulde være muligt paa Grundlag af denne Forbedring af den valutamæssige Situation at foretage saadanne Lempelser i det bestaaende System, at en Række af de Mangler, der klæber ved det, derved kunde undgaaes.

En Gaaen bort fra Systemet maa jeg anse for umulig, og hvis vi kom til den Erkendelse, at det virkelig var muligt, vilde vi da ogsaa derved have fældet en knusende Dom over den Politik, der gennem 5—6 Aar er ført her i Landet. Det skulde ikke afholde mig fra det, men jeg tror alligevel, at denne Politik har hvilet paa et saa gennemtænkt og saa solidt Grundlag, at den med alle sine Fejl med Hensyn til Virkninger alligevel har været saa tilpas heldbringende, at der ikke har været grebet helt fejl.

Men i Virkeligheden er det kun denne Forbedring i den valutamæssige Situation, der gør, at man for Alvor i Dag kan sige: Er det da nu muligt at finde en Afvikling? Noget saadant har Handelsministeren villet tilstræbe ved sit Forslag, og noget saadant har i Virkeligheden alle Partier ønsket. For een Ting er sikkert: siden 1934 og 1935 er Valutaordningen blevet henholdsvis 3 og 2 Aar ældre, og, det skal jeg slet ikke lægge Skjul paa, ogsaa dette vejer tungt ved dens Bedømmelse, fordi den er af den Slags Ting, at hvis man ikke passer godt paa den og friserer den af og til, giver den en Steinach-Indsprøjtning administrativt, saa bliver den ikke kønnere med

Aarene, og dens Virkninger kan let blive værre. Jeg kender jo al Kritikken og behøver ikke at gennemgaa den igen, men Ordningen bliver ikke bedre med Aarene, hvis der ikke passes paa.

Det er da Erkendelsen af, at der paa Grund af den valutamæssigt bedre Stilling, var en Mulighed for at faa en Afvikling, som, forekommer det mig, var Ledetraaden i alle de Forhandlinger, der fandt Sted inden for det Udvalg, som nu har afgivet sin Betænkning, og hvor man desværre ikke kom til Enighed. Paa hvad Standpunkt kom vi da til at staa? Ja, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har gennemgaaet Venstres Ændringsforslag. Det er jo i Princippet en gammel Kending, og jeg skal ikke komme ind paa en Gennemgang af det og en Kritik af det. Der er maa-ske dem, der har hørt det ærede Medlems Tale i Dag, som kunde ønske at undersøge, hvilke Argumenter, der kan fremsættes mod det ærede Medlems Forslag, men jeg vil da gerne sige, at disse Argumenter findes bedst, naar man tager Rigsdagstidende fra Samlingen 1934—35 og læser det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale, der er gengivet paa Spalterne 2333—2350. Der er Venstres Forslag — i Princippet det samme som foreligger i Dag — gjort til Genstand for en Kritik, som jeg maa komplimentere det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for. Den er rigtig Ord til andet den Dag i Dag.

Jeg skal ikke fordybe mig nærmere i Venstres Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil gerne være med til en Forhandling, men jeg forstod, det skulde være paa Venstres Forslags Grund. Jeg tror ikke, at en Forhandling paa det Grundlag vil være mulig, for jeg anser det Forslag for principielt forfejlet; om ikke i Tanken, saa vil det vise sig at være det den Dag, da den praktiske Udførelse skal foretages. Trods alt, hvad det ærede Medlem siger, tror jeg, man vilde se, at man ved Gennemførelse af det Forslag kom fra Dynen i Halmen.

Det ærede Medlem skal jeg i øvrigt kun gøre Bemærkninger til paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet, om Valutacentralens Virksomhed har virket varefordyrende herhjemme, med andre Ord, om vort Prisniveau i Dag ligger højere, end det kunde formodes at ville ligge, saafremt Valutacentralen ikke havde eksisteret. Der er i den Embedsmandsudvalgsbetænkning, som ligger til Grund for det Lovforslag, vi her behandler, gjort Rede for Prisudviklingen i Sverige, England og Danmark. Det er vist, hvorledes Prisudviklingen i de 3 Lande følger